

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål 3:

Vil ministeren afvise, at kravet i lovforslagets § 1, om, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder affald, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed, vil medføre et fald i antallet af virksomheder som følge af det øgede omkostningsniveau?

Svar:

Det er sandsynligt, at et antal virksomheder, der affaldshåndterer biler som biaktivitet, vil opføre hermed.

Udtjente biler affaldshåndteres på nuværende tidspunkt på autoophugningsvirksomheder, genvindingsvirksomheder samt i mindre omfang på autoværksteder. Desuden ophugges biler i mindre omfang på private ejendomme. I mange tilfælde vil ophugningsaktiviteten være en biaktivitet, som det f.eks. er tilfældet for autoværkstederne og for en del af genvindingsvirksomhederne.

Det skønnes, at i størrelsesordenen 150 virksomheder vil etablere de nødvendige miljø- eller kvalitetsstyringssystemer, og at disse virksomheder på nuværende tidspunkt har en markedsandel på ca. 80 pct.

Virksomheder, der behandler mindre end 100 biler om året, vil næppe kunne foretage en rentabel affaldshåndtering af biler, det gælder primært autoværksteder. Disse virksomheders eksistensgrundlag vil dog som hovedregel ikke være afhængig af ophugnings- eller skrottingsaktiviteter, idet omsætningen fra disse aktiviteter vil være marginale i forhold til hovedaktiviteten.

For de mindste autoophugningsvirksomheder kan omkostningerne ved certificeringen udgøre en økonomisk belastning, som kan være en medvirkende årsag til, at virksomhedens eksistensgrundlag trues. I lyset af, at de kommende krav til affaldshåndteringen samlet set må forventes at medføre øgede aktiviteter inden for autoophugningsbranchen, finder jeg det dog ikke sandsynligt, at de ny initiativer i sig selv vil føre til lukning af virksomheder.

Jeg kan i forlængelse heraf bemærke, at det selvfølgelig er hensigten, at kravene til certificeringsordningen fastsættes, så det bliver så simpelt som muligt og så lidt økonomisk belastende som muligt. Jeg skal i den forbindelse henvise til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 7:

Ministeren bedes oplyse, om de tilsvarende tyske certificeringskrav belaster de tyske virksomheder i samme grad som den foreslåede danske ordning vil belaste de danske virksomheder - i størrelsesordenen omkring 50.000 kr. samt vedligeholdelsesudgifter. Ministeren bedes i den forbindelse vurdere de danske virksomheders konkurrencemæssige stilling, såfremt tyske virksomheder på baggrund af færre certificeringsomkostninger kan tilbyde billigere affaldsbehandling af udtjente køretøjer.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Der er som udgangspunkt ikke afgørende forskel på de certificeringskrav, der gælder i Tyskland, og de foreslåede krav til certificering af virksomheder, der foretager affaldsbehandling af udtjente biler i Danmark.

De tyske virksomheder har mulighed for at opfylde kravet ved indførelse af kvalitetsstyring efter internationale standarder (ISO 9000-serien) eller ved at vælge at deltage i Den europæiske Fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision (EMAS), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 af 29. juni 1993.

De danske virksomheder har i henhold til den planlagte bekendtgørelse om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra og i overensstemmelse med høringsvarene tillige mulighed for at etablere miljøstyring i overensstemmelse med ISO 14000-serien. De danske regler vil endvidere - i lighed med de tyske regler - blive udformet, så EMAS-ordningen kan anvendes.